

РЕШЕНИЕ

№ 1686

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **6371** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 – 293 от АПК.

Образувано е по искова молба на П. Х. Л. от [населено място] срещу РДНСК – С. с искане да се приеме за установено, на основание чл. 292 във връзка с чл. 285, ал. 1 от АПК, по отношение на ответника, че задължението за изпълнение на заповед № ДК-02-СО-59/20.07.2009г. на началника на Столична РДНСК е погасено по давност и не съществува по отношение на ищеца.

В исковата молба се твърди, че задълженията, произтичащи от заповед № ДК-02-СО-59/20.07.2009 г. на началника на Столична РДНСК, влязла в сила на 01.06.2011 г., са погасени по давност, доколкото от датата на влизане в сила на решение на Върховния административен съд /ВАС/ - 12.02.2015 г., до 12.02.2020 г. от РДНСК не са извършени действия по изпълнение на процесната заповед. Жалбоподателят твърди, че нова покана за доброволно изпълнение не е получавал, както и че с настъпването на датата 12.02.2020 г. погасителната давност по чл. 285, ал. 1 от АПК е изтекла и всички евентуални последващи действия на ДНСК, като връчване на нови покани за доброволно изпълнение остават ирелевантни. Моли съда да установи по отношение на ответника, че задължението по влязлата в сила заповед е отпаднало, поради изтекла погасителна давност. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, претендира присъждане и на разноски по делото.

Ответникът – РДНСК – С., редовно призован, чрез процесуалния си

представител оспорва исквата молба и счита същата за неоснователна по съображения изложени в писмен отговор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № ДК-02-СО-59/20.07.2009г. на началника на Столична РДНСК е наредено, на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, да бъде премахнат незаконен строеж „Надстройка и двуетажна пристройка на съществуваща едноетажна сграда“, намираща се в УПИ VI – 672, кв. 321, по плана на [населено място], м. „Л. – Б. шосе“. В заповедта е посочено, че извършител на незаконният строеж е П. Х. Л.. Цитираната заповед е била оспорена от П. Л. пред Административен съд – София град /АССГ/, който с решение № 3904/29.11.2010 г. по адм. дело № 7297/2009 г. е отхвърлил жалбата, като неоснователна. Така постановеното решение е оспорено с касационна жалба от П. Л., като с решение № 7644/01.06.2011 г., постановено по адм. дело № 2404/2011 г., Върховен административен съд е оставил в сила решението на АССГ.

Изпълнителното производство е започнало с издаване на покана за доброволно изпълнение по чл. 277, ал. 1 от АПК изх. № ЮЗР12-494-01-279/06.07.2012 г. на началника на РДНСК – Югозападен район, за която ищецът е уведомен с писмо от 12.07.2012 г.

Ищецът е подал заявления вх. № 9400-1669/04.11.2013 г. и № 9400-1968/04.11.2013 г. по § 127, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Във връзка с така подадените заявления П. Л. е подал искане по реда на чл. 292, ал. 2 от АПК пред АССГ, поради новонастъпило обстоятелство, което е пречка да се изпълнява заповедта – влизане в сила на § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, който дава възможност за узаконяване на неузаконени строежи, като с решение № 5186/24.07.2014 г. по адм. дело № 3327/2014 г. по описа на АССГ, 23 състав, искът е отхвърлен като неоснователен. Решението на АССГ е потвърдено от ВАС с Решение № 1572/12.02.2015 г. по адм. дело № 14123/2014 г.

С писмо изх. № С12-1329-02-199/21.11.2016 г. на началника на РО „НСК“ – С. е поискано от ищеца да осигури достъп до незаконния строеж, като видно от констативен протокол от 17.08.2017 г. такъв достъп не е осигурен. С писма от 12.08.2017 г. от началника на РО „НСК“ – С. са изискани от няколко дружества представяне на оферти за принудително премахване на незаконния строеж. На 17.08.2017 г. от работна група към ДНСК е бил съставен протокол за предварително проучване на принудително изпълнение на премахването на незаконен строеж, ведно с количествено-стойностна сметка.

От Т. Л., съсобственик на имота, в който е извършен незаконния строеж, е била подадена жалба срещу заповед № ДК-02-СО-59/20.07.2009г. на началника на Столична РДНСК, по която е било образувано адм. дело № 12884/2016 г. по описа на АССГ, като с решение № 4537/04.07.2018 г. съдът е оставил жалбата без разглеждане и е прекратил производството, както и е отхвърлил жалбата в частта ѝ с искането за прогласяване нищожността на оспорената заповед. Срещу съдебното решение са били

подадени касационни жалби от П. Л. и Т. Л., по които ВАС се е произнесъл с определение № 11427/27.09.2018 г. по адм. дело № 11253/2018 г., като е оставил жалбите без разглеждане. Срещу съдебното определение е била подадена частна жалба от П. Л., като с окончателно определение № 15964825.11.2019 г. по адм. дело № 2497/2019 г. петчленен състав на ВАС е оставил без разглеждане частната жалба и е прекратил производството.

При извършена проверка от служители на РДНСК – С. е констатирано, че незаконният строеж не е премахнат, за което е съставен констативен протокол изх. № С12-1329/07.01.2020 г. С писмо изх. № С12-1329-00-022/10.01.2020 г. на РДНСК – С., до извършителя на незаконния строеж П. Л. е изпратена покана за доброволно изпълнение изх. № С12-1329-00-21/10.01.2020 г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Искът е процесуално допустим - подаден е от лице с активна процесуална легитимация, длъжник по изпълнението, съгласно влязла в сила заповед № ДК-02-СО-59/20.07.2009 г. на началника на Столична РДНСК. Съдът приема, че отрицателният установителен иск по чл. 292 от АПК може да се подаде без ограничение във времето, преди, по време или след осъществяване на изпълнението.

Разгледан по същество искът е неоснователен по следните съображения:

Предмет на установяване в настоящото производство е обстоятелството, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо. Съгласно приложимата норма на чл. 292 от АПК вече възникналото задължение може да се оспори само въз основа на факти, настъпили след издаване на изпълнителното основание. В тази връзка в тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно, главно доказване, че след влизане в сила на заповед № ДК-02-СО-59/20.07.2009г. на началника на Столична РДНСК – изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 от АПК, са настъпили нови факти, които изключват, погасяват или отлагат изпълнението на задължението за премахване на процесния незаконен строеж „Надстройка и двуетажна пристройка на съществуваща едноетажна сграда“. В процесния случай ищецът основава твърденията си и ангажира доказателства, които не представляват нови факти по смисъла на чл. 292 АПК. Предмет на иска с правно основание чл. 292 от АПК е установяването, че въпреки наличието на възникнало изпълняемо право, то е престанало да съществува или е станало неизискуемо, като в случая с исковата молба е направено изявление за изтекла погасителна давност.

Настоящият съдебен състав намира, че от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че заповед № ДК-02-СО-59/20.07.2009г. на началника на Столична РДНСК, е влязла в сила на 01.06.2011 г. с постановяването на решение № 7644/01.06.2011 г. на ВАС по адм. дело № 2404/2011 г. Следователно, от датата 01.06.2011 г. е започнал да тече 5-годишният давностен срок по чл. 285, ал. 1 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба, ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали 5 години от влизането му в сила, като давността не се прилага служебно /ал. 2/. Погасителната давност е юридически факт - определен от закона период от време, с изтичането на който настъпват определени правни последици – погасяване на правото на иск за принудително изпълнение на притезанието. Тя може да се претендира чрез възражение /чл. 282, ал. 1, т. 9 от АПК/ или чрез иск /чл. 292 от АПК/. В конкретния случай, за да се установи дали ищецът дължи изпълнение на притезанието,

удостоверено с влязлото в сила изпълнително основание, е необходимо да се изследва въпросът дали погасителната давност е изтекла, респективно дали е била прекъсвана и съответно в кой момент изтича. Спирането и прекъсването на погасителната давност не са уредени в АПК и тази празнота следва да бъде преодоляна чрез правоприлагане по аналогия на закона съгласно нормата на чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове. Това правно средство за преодоляване на празнината в законодателството е приложимо в процесния случай доколкото съответства на целта на АПК /конкретно на нормата на чл. 285, ал. 1/, не е свързано с обосноваване на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност и не се касае за приложение на норми, които уреждат само изчерпателно изброени случаи.

Погасителната давност е правен институт, уреден в чл. 110 – чл. 120 от ЗЗД. Разпоредбата на чл. 115 от ЗЗД регламентира случаите, в които давност не тече, а нормата на чл. 116 от ЗЗД изчерпателно урежда и юридическите факти, прекъсващи давността. От прекъсването на давността започва да тече нова давност /чл. 117, ал. 1 от ЗЗД/. Съгласно чл. 116, б. „в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че след влизане в сила на процесното изпълнително основание първото изпълнително действие е отправяне до ищеца на покана за доброволно изпълнение изх. № ЮЗР12-494-01-279/06.07.2012 г. на началник сектор при РДНСК, получена от ищеца на 30.07.2012 г., което от своя страна е довело до прекъсване на започналата да тече от датата – 01.06.2011 г., 5-годишна погасителна давност. От датата 30.07.2012 г. е започнал да тече нов 5-годишен давностен срок, изтичащ на датата 30.07.2017 г. В този нов петгодишен срок от страна на ищеца е направено искане по реда на чл. 292, ал. 2 от АПК пред АССГ, поради новонастъпило обстоятелство, което е пречка да се изпълнява заповедта – влизане в сила на § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, като с решение № 5186/24.07.2014 г., постановено по адм. дело № 3327/2014 г., АССГ е отхвърлил иска, като неоснователен. С оглед на това следва да се има предвид в процесния случай, че по повод на започналото изпълнително производство и предявения през 2014 г. иск с правно основание чл. 292 от АПК давност не е текла до влизане в сила на съдебното решение, постановено по адм. дело № 3327/2014 г. по описа на АССГ. Цитираното съдебно решение е било оставено в сила с решение на ВАС по адм. дело № 14123/2014 г., постановено на 12.02.2015 г., от която и дата е влязло в сила първоинстанционното решение. От тогава е започнала да тече нова погасителна давност по чл. 285, ал. 1 от АПК. При бездействие на административния орган тя би изтекла на 12.02.2020 г. Този обаче давностен срок, преди изтичането си, е бил прекъснат с предприемане от ответника на последващи действия по принудително премахване на незаконния строеж по реда на Наредба № 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекция за национален строителен контрол. От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че в процесния случай, след установяване, че строежът, предмет на влязлата в сила заповед за премахване, не е премахнат от ищеца с писмо изх. № С12-1329-02-199/21.11.2016 г. на началника на РО „НСК“ – С. е поискано да се осигури достъп до незаконния строеж, както и от страна на ответника е започнала процедура по избор на извършител на премахването, като в тази връзка с писма от 12.08.2017 г. от началника на РО „НСК“ – С. са изискани от няколко дружества представяне на оферти за принудително премахване на незаконния строеж. Видно от

приложените по делото писмени доказателства на 17.08.2017 г. от работна група към ДНСК е бил съставен протокол за предварително проучване на принудително изпълнение на премахването на незаконен строеж, ведно с количествено-стойностна сметка. Посочените действия, извършени след постановяване на съдебното решение и предприети преди изтичане на 5-годишния срок, т. е. до 12.02.2020 г., обективирани в посочените писма и протоколи, се приемат от практиката като действия за принудително изпълнение, с които давността е прекъсната /чл. 116, б. „в” ЗЗД/, от което следва, че към датата на предявяване на иска по чл. 292 АПК, петгодишната давност по чл. 285, ал. 1 АПК не е изтекла. В тази връзка следва да се посочи, че поканата за доброволно изпълнение е действие на органа по изпълнението, поставящо началото на производството по изпълнение на установени с изпълнителното основание задължения. Тя представлява условие за редовно изпълнение спрямо длъжника и представлява изискуемото принудително действие, което прекъсва давността – аргумент от чл. 282, ал.1, т.9 от АПК, която разпоредба обвързва изтичането на срока по чл. 285 с получаването на поканата за доброволно изпълнение. От тук логически следва извод, че в чл. 285 от АПК законодателят под „привеждане в изпълнение” разбира именно получаването на поканата за доброволно изпълнение. Такива действия обаче са и останалите посочени по-горе, като в този смисъл е и трайната съдебна практика. Освен това, за прекъсването на давността от значение е манифестирането на воля за изискване на изпълнението, което е установено безспорно в процесния случай като поведение от страна на ответника. Наличието на множество действия от страна на ответника не удостоверяват твърдяното от ищеца бездействие в периода до 12.02.2020г., от която дата да са преклудирани следващите правни и фактически действия по изпълнението на влезлия в сила административен акт. В конкретния случай следва да се има предвид също така, че от страна на служители на РДНСК – С., преди датата 12.02.2020 г., е била извършена нарочна проверка и е констатирано, че незаконният строеж не е премахнат, за което е съставен констативен протокол изх. № С12-1329/07.01.2020 г., а с писмо изх. № С12-1329-00-022/10.01.2020 г. на РДНСК – С. до извършителя на незаконния строеж П. Л. е изпратена нова покана за доброволно изпълнение изх. № С12-1329-00-21/10.01.2020 г. Поради това следва да се приеме, че към датата на предявяване на настоящия иск по чл. 292 от АПК петгодишната погасителна давност по чл. 285, ал. 1 от АПК не е изтекла, поради което и предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждането на разноски по делото, то жалбоподателят следва да заплати, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, на ответника сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд - София-град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искова молба на П. Х. Л. от [населено място] срещу РДНСК – С. с искане да се приеме за установено, на основание чл. 292 във връзка с чл. 285, ал. 1 от АПК, по отношение на ответника, че задължението за изпълнение на заповед №

ДК-02-СО-59/20.07.2009г. на началника на Столична РДНСК е погасено по давност и не съществува по отношение на ищеца, като неоснователна.

ОСЪЖДА П. Х. Л. от [населено място], с ЕГН [ЕГН], да заплати на РДНСК – С. сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: